

Arjen onnea

Viikon vaihtuessa seurasin läheltä leikki-ikäisen elämää. Kuinka pienet arjen asiat voivatkaan saada muutaman vuoden ikäisen hihkaisemaan silmät kirkkaina ”Olen niin onnellinen tästä!” Pienten lasten aidosta ja avoimesta elämänasenteesta on meillä jokaisella vara ottaa oppia. Voisinko olla tänään onnellinen ihan tavallisista asioista ympärilläni? Psalmissa 119 kerrotaan onnellisia olevan heidän, jotka seuraavat Herran lakia, kysyvät sydämestään hänen tahtoaan, eivät tee vääryyttä ja kulkevat Hänen teitään. Mutta mitä onni ja onnellisuus oikeastaan ovat?

Olen joskus lukenut määritelmän, että onneen riittää, kun perusasiat ovat kunnossa. Se pitää sisällään iloa ja tyytyväisyyttä, tunnetta että elämä on hyvää ja merkityksellistä, rauhaa sydämessä. Onpa asiaa ilmaistu myös niin, että onnellisuus löytyy kiitollisuudesta. Määritelmät pitänevät jokseenkin paikkaansa, ja sen myötä voimme lapsen silmin tutkia omaa elämäämme.

Olisiko elämäsi onnea olla yhteydessä rakkaisiin läheisiin, hyvä harrastus, työ- tai opiskelupaikka, vaihtuvat vuodenaajat? Voisiko onnellisuus löytyä siitä, että on koti missä asua, herääminen uuteen päivään tai ihan rauhassa nautittu kuppi aamukahvia? Arjen pieniä onnen, siis kiitoksen pilkahduksia löydämme myös huonoina päivinä, kun oikein jaksamme pinnistellä. Ja mikä parasta, voimme olla myös avain toisen ihmisen onneen!

Voimme olla tuomassa toivoa toivottamalle, lohduttaa surevaa ja iloita yhdessä. Saamme kysyä aidosti kiinnostuen, mitä sinulle kuuluu, toteuttaa lähimmäisenrakkautta sanoin ja teoin. Pienikin hyvän asian toteuttaminen, kuten hymy kaupan kassajonossa katseiden kohdatessa, voi tuoda toiselle ilon, kokemuksen elämän arvokkuudesta.

Työssäni onnea on nähdä se valtava vapaaehtoisten joukko, joka tahtoo tehdä hyvää. Kukin omilla lahjoillaan, pyyteettömästi aikaansa toisen hyväksi käyttäen. Tee sinäkin samoin omassa arjessasi!

Onnea on, ettemme toteuta tehtäväämme yksin. Pyhän Jumalan rakkaus meitä kohtaan ohjaa toimissamme. Hän auttaa, johdattaa ja rohkaisee välittämään lähimmäisistä niin kuin itsestämme. Onnea on saada luottaa taivaallisen Isämme huolenpitoon myös silloin, kun pelko ja epävarmuus tulevasta painavat mieltämme. Onnellisin, siis kiitollisin mielin voimme yhtyä virren 517 sanoihin: ”Onneni on olla Herraa lähellä, turvata voin yksin Jumalaan. Onneni on olla Herraa lähellä, tahdon laulaa hänen teoistaan.”

Johanna Hietala,
diakoniatyöntekijä